

Guds Søn har gjort mig fri

Hans Adolph Brorson (1765)

Melodi og udsættelse: Ernst Frost (2000)

1. ^{Søn} Guds har gjort mig fri fra Satans ty-ra-ni, fra syn-de -stand fra lo-venband, fra

dø-dens skræk og helvedsbrand. Min Je - sus lag-de sig i - mel-lem Gud og mig, sig

un-der - gav min syn-de - straf, til mar-ter, død og grav. Det var den kær-lig-hed til mig, som

er så u - be - gri - be - lig, så god i - mod en ond fra top til rod: Der in - gen - ting var til be -

hag und - ta-gen den for-bud-ne smag, med mund^{og}hånd, ja sjæl og ånd i fjen-dens lænkeband.

1 Guds Søn har gjort mig fri
fra Satans tyranni,
fra syndestand,
fra lovens band,
fra dødens skræk og helvedbrand.
Min Jesus lagde sig
imellem Gud og mig,
sig undergav
min syndestraf,
til marter, død og grav.
Det var den kærlighed til mig,
som er så ubegribelig,
så god
imod
en ond fra top til rod:
Der ingenting var til behag
undtagen den forbudne smag,
med mund og hånd,
ja sjæl og ånd
i fjendens lænkeband.

2 Nu er jeg Gud i vold
trods slangen tusindfold!
Lad ham kun stå
og se mig gå
med friheds purpurklædning på!
Hvor gør det godt i bryst
at følge Jesu røst
på sandheds sti,
alt ondt forbi,
til Himlens sorgenfri!
Lad verden sig ej bilde ind
endnu engang at få mig blind.
Nej, nej,
den vej
til Helved går jeg ej.
Nej, jeg er købt for dyre til
at prøve syndens lykkespil;
jeg blæser ad
den lokkemad
og ser til Himlen glad.

3 Mit hjerte i mig ler,
når jeg min grav beser;
ej blomsterdal,
ej fyrstesal
så tryk en seng mig vise skal.
Min død er færgemand
til livets faste land,
Gud Sebaot¹
hans eget slot.
Ja, dér er evig godt.
Er vinden her end tit imod
at spæge lidt det kåde blod,
al kur
er sur
for menneskets natur;
den gør dog let, som rå og hind,
det derudi forsøgte sind,
ja, korsets hegn
er júst vort tegn
til friheds rette egn.

¹ Hærskarernes Herre